

6 Ianuarie

**Sfintele Arătări ale Domnului nostru Isus Hristos
(Botezul; epifania)**

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-diminează.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazur, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

A adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în
veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Praznicului, glas 1

În Iordan botezându-te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat. Că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Spiritul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărirea Ție! (*de trei ori*)

Preotul: **Iară și iară**, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne**, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Apără**, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne**, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți

sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de sedelne

Glas 3

Arătându-Te Tu în Iordan, Mântuitorule, și botezându-Te de Înaintemergătorul, Hristoase, Fiu iubit ai fost mărturisit de Tatăl. Pentru aceasta și împreună fără de început cu Tatăl Te-ai arătat; iar Spiritul Sfânt peste Tine S-a coborât; întru Care și luminându-ne noi, strigăm: mărire lui Dumnezeu, Celui în Treime.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Glas 4

Apele Iordanului le-ai sfințit, stăpânirea păcatului ai sfărâmat-o, Hristoase, Dumnezeul

nostru. Plecatu-Te-ai pe Tine sub palma Înaintemergătorului și ai mântuit din înșelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta, te rugăm mântuiește lumea Ta.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de sedelne

Glas 5

Cu repejunile Iordanului Te-ai îmbrăcat, Cela ce Te îmbraci cu lumina preaslăvit. Întru care ai înnoit firea lui Adam cu ascultarea, sfărâmând pe balaurul, Cuvinte al lui Dumnezeu. Pentru aceasta Te laudăm pe Tine și Sfântă arătarea Ta toți o mărim.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Glas 4

Iordane râule, ce te-ai mirat văzând gol pe Cel nevăzut ? Văzut-am și m-am spăimântat, zice : Și cum n-aș fi avut a mă înspăimânta de Dânsul și a mă întoarce ? Îngerii văzându-L s-au înfricoșat. Cerul s-a spăimântat, și pământul s-a cutremurat și marea s-a îngrozit, și toate cele văzute, și cele nevăzute. Hristos s-a arătat la Iordan, să sfințească apele.

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.

Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeul nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din vistieriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,

Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărimurile Praznicului

*Stih 1: **D**umnezeule, îndură-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta peste noi și ne miluiește! (Ps. 66, 1)*

Stihira: **M**ărimu-Te, pe **T**ine,
Dătătorule de viață, **H**ristoase, **C**el ce
pentru noi acum cu trupul Te-ai botezat, de
la Ioan, în apele Iordanului.

*Stih 2: **T**unat-a din cer Domnul, Cel
Preaînalt a dat glasul Său. (Ps. 17, 15)*

Stihira: Botează-Se Isus al meu de către rob în râul Iordanului, luminând toată făptura.

Stih 3: Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au temut. (Ps. 76, 15)

Stih 4: Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul măririi a tunat; arătatu-S-a Domnul peste ape multe. (Ps. 28, 3)

Stih 5: Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi. (Ps. 113, 3)

Stih 6: Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! (Ps. 103, 25)

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Mărire Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Spirite Sfinte, Mărire Ție, Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită,
Marie! Domnul este cu tine și, prin tine, cu noi.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata,
mărita Doamna noastră de Dumnezeu-
Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți
sfînții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și
toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o
dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna după Polieleu, glas 4

Veniți credincioșii să vedem unde S-a botezat Hristos. Să mergem la râul Iordanului, către glasul celui ce strigă și să vedem pe Făcătorul lui Adam, sub mâna robului plecat, pentru milostivirea Sa cea mare. Și către Dânsul să strigăm: Venit-a la Iordan Cel ce S-a arătat, să sfințească apele.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Veniți credincioșii să vedem unde S-a botezat Hristos. Să mergem la râul Iordanului, către glasul celui ce strigă și să vedem pe Făcătorul lui Adam, sub mâna robului plecat, pentru milostivirea Sa cea mare. Și către Dânsul să strigăm: Venit-a la Iordan Cel ce S-a arătat, să sfințească apele.

Antifonul I al glasului 4

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, se luminează prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Preotul: Întelepciune! Să luăm aminte.

Prochimen glas 4

Marea a văzut și a fugit; Iordanul s-a întors înapoi. (*Ps. 113, 3*)

Stih: Ce-ți este ție, mare, că ai fugit; și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi? (Ps. 113, 5)

Marea a văzut și a fugit; Iordanul s-a întors înapoi. (*Ps. 113, 3*)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia după Marcu (1, 9-11)

În vremea aceea Isus a venit din Nazaretul Galileei și S-a botezat în Iordan de către Ioan. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Spiritul ca un porumbel coborându-Se peste El. Și glas din ceruri s-a auzit: Tu ești Fiul Meu cel iubit, în Tine am binevoit!

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.
Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește intru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Toate astăzi să se bucure, Hristos arătându-Se în Iordan.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Toate astăzi să se bucure, Hristos arătându-Se în Iordan.

Stih, glas 6

Miluește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Dumnezeu Cuvântul S-a arătat în trup neamului omenesc. Stat-a să Se boteze în Iordan și Înaintemergătorul a zis către Dânsul: Cum voi întinde mâna mea și mă voi atinge de creștetul Celui ce stăpânește toate? Că deși ești Prunc din Maria, dar Te știu Dumnezeu mai înainte de veci. Pe pământ umbli, Cel ce ești laudat de serafimi; iar eu, rob fiind, nu m-am învățat a boteza pe Stăpânul. Cel ce ești necuprins, Doamne, mărire Ție!

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta;

cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul I al Praznicului, din Minei, glas 2

**Canonul al II lea al Praznicului, din Minei,
glas 2**

Catavasiile Botezului Domnului, glas 2

Canonul I

Cântarea I, glas 2

Irmos:

Fundul adâncului l-a descoperit, și pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru același acoperind pe potrivnici, Domnul, Cel tare în războaie, că S-a preamărit.

Pe Adam, cel stricat, iarăși îl zidește în apele Iordanului și capetele diavolilor, celor ascunși, le sfărâmă Împăratul veacurilor, Domnul, că S-a preamărit.

Cu focul cel fără de materie al Dumnezeirii, în Trup materialnic îmbrăcându-Se, cu apa Iordanului Se acoperă Cel ce S-a întrupat din Fecioară, Domnul, că S-a preamărit.

Cel ce spală păcatele oamenilor, împreună cu aceștia S-a curățit în Iordan, cu care voind S-a asemănat, rămânând ceea ce era, și pe cei din întuneric i-a luminat Domnul, că S-a preamărit.

Canonul II

Cântarea I, glas 2

Irmos:

Umblat-a Israel prin valul cel învăluit al mării, cel ce s-a arătat uscat îndată. Iar negrul luciu, mormântul cel așternut cu apă, pe voievozii egipteni i-a înecat cu totul, cu puterea cea tare a dreptei Stăpânului.

Plecatu-Ți-ai grumazul Tău, Împărate, soarelui celui purtător de lumină, care s-a arătat oamenilor din pustiu, venind acum la apele Iordanului, ca să smulgi pe începătorul neamului din locul cel întunecos și să curățești făptura de toată întinarea.

Cuvinte fără de început, pe cel ce s-a îngropat cu Tine în râu, pe cel stricat de înșelăciune, îl înnoiești desăvârșit, primind acest preaputernic glas de negrăit de la Tatăl: Acesta este Fiul Meu cel Iubit și întocmai Mie cu firea.

Cântarea I a a Catavasiilor Botezului, glas 2

Fundul adâncului l-a descoperit, și pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru același acoperind pe potrivnici, Domnul, Cel tare în războaie, că S-a preamărit.

Umbat-a Israel prin valul cel învăluit al mării, cel ce s-a arătat uscat îndată. Iar negrul luciu, mormântul cel așternut cu apă, pe voievozii egipteni i-a înecat cu totul, cu puterea cea tare a dreptei Stăpânului.

Canonul I Cântarea III, glas 2 Irmos:

Domnul, Cel ce dă împăraților noștri tărie și înalță fruntea unșilor Săi, S-a născut din Fecioară și vine la Botez. Drept aceea, credincioșii să-I strigăm: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Veselește-te, astăzi, Biserică a lui Hristos, care mai înainte erai stearpă și cumplit neroditoare. Că prin apă și prin Spirit s-au născuție fii, care cu credință strigă: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Înaintemergătorul strigă în pustiu cu mare glas: Gătiți căile lui Hristos și cărările Dumnezeuului nostru drepte le faceți și cu credință strigați: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Canonul II
Cântarea III, glas 2
Irmos:

Câți ne-am dezlegat din cursele cele vechi, de leii cei mâncători, căroră li s-au sfărâmat dinții, să ne bucurăm și să cântăm cu glas mare, împletind cuvânt din cuvintele cântării cu care de la noi se îndulcește de daruri.

Cel ce a sădit întâi moartea făpturii, închipuindu-se în firea fiarei celei rău făcătoare, se întunecă prin trupeasca venire; că este lovit de Stăpânul, Cel ce S-a arătat ca un luceafăr, ca să-i sfărâme capul cel vrăjmaș.

Trage la Sine firea cea de Dumnezeu zidită, cea îngropată în hotarele pântecelui tiranului. Spre zidirea cea din nou a neamului pământesc, Stăpânul se naște, lucrul preabun săvârșind, că a venit, vrând să curățească firea noastră.

Cântarea a III a a Catavasiilor Botezului, glas 2

Domnul, Cel ce dă împăraților noștri tărie și înalță fruntea unșilor Săi, S-a născut din Fecioară și vine la Botez. Drept aceea, credincioșii să-I strigăm: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Câți ne-am dezlegat din cursele cele vechi, de leii cei mâncători, cărora li s-au sfărâmat dinții, să ne bucurăm și să cântăm cu glas mare, împletind cuvânt din cuvintele cântării cu care de la noi se îndulcește de daruri.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoi, glas 5

Când cu arătarea Ta ai luminat toate, atunci marea cea sărată a necredinței a fugit și Iordanul, cel ce curgea în jos, s-a întors, ridicându-ne pe noi la cer. Ci, cu înălțimea dumnezeieștilor Tale porunci, păzește-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ne miluiește.

Canonul I

Cântarea IV, glas 2

Irmos:

Auzit-am, Doamne, glasul Tău, Care a zis: Glasul celui ce strigă în pustie, când ai tunat peste

ape multe, mărturisind Fiului Tău, cu totul fiind de față, iar prin Spiritul a strigat: Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Să se curățească Soarele cel prealuminat din fire, cine a mai văzut, a strigat propovăduitorul? Să Te spăl cu ape pe Tine, strălucirea Slavei, chipul Tatălui, Cel pururea veșnic și iară fiind eu să mă ating de focul Dumnezeirii Tale? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Arătatu-și-a Moise dumnezeiasca-i cucernicie pe care a avut-o, apropiindu-se de Tine. Că dacă Te-a înțeles, când l-ai strigat din rug, îndată și-a întors fața. Dar eu cum Te voi privi deslușit, sau cum îmi voi pune mâna peste Tine? Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Suflet înțelegător având și cinstit fiind cu dreapta judecată, mă rușinez de cele neînsuflețite; că dacă Te voi boteza pe Tine, mă vor învinui: muntele ce fumega cu foc, marea ce s-a despărțit în două și Iordanul acesta, care s-a întors. Că Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Canonul II
Cântarea IV, glas 2
Irmos:

Curățindu-se cu lumina privirii celei tainice, cântând prorocul a oamenilor înnoire, a glăsuț, mișcat fiind de Spiritul, arătând întruparea Cuvântului Celui negrăit, de care s-au sfărâmat stăpânirile celor puternici.

Trimis fiind de la Tatăl, prealuminate Cuvinte, vii să gonești cuprinderea nopții cea rău întunecată, să dezrădăcinezi păcatele oamenilor și să-i tragi la Tine, ca pe niște fii luminați, cu Botezul Tău cel din curgerile Iordanului.

Văzând pe Însuși Cuvântul cel preamărit, propovăduitorul strigă lămurit făpturii: Acesta, Care este mai înainte de mine, a strălucit după mine cu trup asemenea mie, cu dumnezeiască putere, ca să strice păcatul nostru cel vrăjmaș.

Pășune aducând celei ce însăși este purtătoare de viață, vânează, călcând peste cuiburile vrăjmașului, dărâmând nenumăratele piedici, Dumnezeu Cuvântul, și pe cel ce lovea cu călcâiul pe tot neamul, prinzându-l, mântuiește făptura.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Auzit-am, Doamne, glasul Tău, Care a zis: Glasul celui ce strigă în pustie, când ai tunat peste ape multe, mărturisind Fiului Tău, cu totul fiind de față, iar prin Spiritul a strigat: Tu ești Hristos, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu.

Curățindu-se cu lumina privirii celei tainice, cântând prorocul a oamenilor înnoire, a glăsuț, mișcat fiind de Spiritul, arătând întruparea Cuvântului Celui negrăit, de care s-au sfărâmat stăpânirile celor puternici.

Canonul I

Cântarea V, glas 2

Irmos:

Isus, Începătorul vieții, vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi-zidit. Și ca Dumnezeu, curățire netrebuindu-I, pe cel căzut îl curățește în Iordan, întru care, omorând vrajba, dăruiește pacea, care covârșește toată mintea.

Adunându-se popoare nenumărate să se boteze de la Ioan, acela a stat în mijlocul lor și a strigat către cei de față: cine v-a arătat vouă, neascultătorilor, să fugiți de mânia ce va să fie?

Aduceți roade vrednice lui Hristos, că Cel ce stă acum de față dăruiește pacea.

Lucrătorul și Ziditorul în mijloc stând, ca Cel ce singur cearcă inimile tuturor, și în mâini luând lopata curățitoare, desparte cu multă înțelepciune aria cea a toată lumea, arzând nerodirea și dăruind viață veșnică celor bine roditori.

Canonul II **Cântarea V, glas 2**

Irmos:

Cei ce ne-am spălat prin curățirea Spiritului de veninul spurcatului și întunecatului vrăjmaș, plecat-am pe calea cea nouă și fără rătăcire, care duce la bucuria cea neapropiată, apropiată numai celor împăcați cu Dumnezeu.

Văzând Făcătorul pe cel ce l-a zidit cu degetele în întunericul greșelilor și în legături de nescăpat, ridicându-l, l-a pus pe amândoi umerii Săi; iar acum în vârtejurile curgerilor năvalnice, îl spală de rușinea cea de demult a răului obicei al lui Adam.

Cu dreaptă credință să alergăm, cu osârdie, la izvoarele cele preacurate, ale curgerii celei mântuitoare și să vedem pe Cuvântul, Cel din cea

nesticată, Cel ce ne pune înainte apa dumnezeieștii însetări, care curățește cu blândețe boala lumii.

Cântarea a V a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Isus, Începătorul vieții, vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi-zidit. Și ca Dumnezeu, curățire netrebuindu-I, pe cel căzut îl curățește în Iordan, întru care, omorând vrajba, dăruiește pacea, care covârșește toată mintea.

Cei ce ne-am spălat prin curățirea Spiritului de veninul spurcatului și întunecatului vrăjmaș, plecat-am pe calea cea nouă și fără rătăcire, care duce la bucuria cea neapropiată, apropiată numai celor împăcați cu Dumnezeu.

Canonul I Cântarea VI, glas 2 Irmos:

Glasul Cuvântului, sfeșnicul Luminii, Luceafărul mergător înaintea Soarelui, în pustie strigă tuturor popoarelor: Pocăiți-vă și mai înainte vă curățiți, căci, iată de față stă Hristos, mântuind lumea din stricăciune.

Cel ce S-a născut fără stricăciune din Dumnezeu Tatăl, S-a întrupat din Fecioara, fără de pată, Hristos; a Cărui curea, adică unirea Cuvântului cea cu noi, Înaintemergătorul ne învață că nu este lesne a o dezlega; Care izbăvește pe pămâtenii din stricăciune.

Cu foc botează în cele din urmă, Hristos, pe cei neascultători, care nu Îl socoteau Dumnezeu. Iar pe cei ce cunosc Dumnezeirea Lui, cu Spiritul îi înnoiește, prin apă, cu harul, de greșeli izbăvind-i.

Canonul II
Cântarea VI, glas 2
Irmos:

Pe Cel dorit L-a mărturisit cu preafericit glas Tatăl, pe Care din pântec L-a născut. Adevărat, zice, Acesta de o fire cu Mine, luminat a ieșit din neamul omenesc: Cuvânt viu al Meu și om după rânduială.

Din leul cel din mare, prorocul, cel ce s-a aprins minunat timp de trei nopți în cele dinlăuntru ale lui, iarăși a ieșit, arătând tuturor, de mai înainte, mântuirea de diavolul cel de oameni ucigător, prin nașterea cea de a doua, în anii cei de apoi.

Cerul deschizându-se, prin prealuminatele sale adâncuri, cele mai ascunse, prorocul a zărit pe Spiritul, Cel trimis de la Tatăl, coborându-Se ca un porumbel în chip de negrăit. Și rămânând peste Cuvântul cel preacurat, S-a arătat popoarelor, venind la Stăpânul.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Glasul Cuvântului, sfeșnicul Luminii, Luceafărul mergător înaintea Soarelui, în pustie strigă tuturor popoarelor: Pocăiți-vă și mai înainte vă curățiți, căci, iată de față stă Hristos, mântuind lumea din stricăciune.

Pe Cel dorit L-a mărturisit cu preafericit glas Tatăl, pe Care din pântece L-a născut. Adevărat, zice, Acesta de o fire cu Mine, luminat a ieșit din neamul omenesc: Cuvânt viu al Meu și om după rânduială.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului, glas 4

Arătat-Te-ai astăzi lumii, și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință te laudăm. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Icos

Galileii neamurilor, laturii Zabulonului și pământului Neftalimului, lumină mare, precum a zis prorocul, a strălucit Hristos; celor din întuneric s-a arătat rază luminoasă, care a răsărit în Betleem și mai vârtos din Maria, Domnul în toată lumea și-a răspândit razele, Soarele

dreptății. Pentru aceasta cei ce sunteți goi din Adam, veniți toți să ne îmbrăcăm cu Dânsul, ca să ne încălzim: că acoperă pe cei goi și luminează pe cei din întuneric. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sinaxar

În această lună, în ziua a șasea, sărbătorim sfânta și dumnezeiasca Arătare a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

A Cărui mărire și putere este în vecii vecilor. Amin

Canonul I

Cântarea VII, glas 2

Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioși, care au intrat în cuptorul cel de foc, suflând Spiritul cel răcoritor, și coborârea dumnezeiescului înger i-a păzit. Deci, în văpaie răcoriți fiind, cu mulțumire cântau: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Precum în cer tot așa și la Iordan, puterile îngeresti au stat de față, cu cutremur și cu mirare, privind la smerenia cea mare a lui Dumnezeu: cum Cel ce ține așezarea apelor celor mai de deasupra a stat în ape, purtător de trup, Dumnezeul părinților noștri.

Norul și marea întru care, oarecând, s-a botezat poporul de demult, întru ieșire, prin Dătătorul Legii, au preînchipuit minunea dumnezeiescului Botez. Și marea era chipul apei, iar norul, al Spiritului; prin care desăvârșiți făcându-ne, strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Toți credincioșii, teologhisind neîncetat, cu îngerii să mărim pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, că Aceasta este Treimea cea în Trei Ipostasuri de o ființă și Unul este Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Canonul II
Cântarea VII, glas 2
Irmos:

Ars-a cu apă capetele balaurului Cel ce a potolit văpaia cea înălțată a cuptorului în care erau tinerii cei binecredincioși. Negura cea grea, care este din păcat, toată o spală cu roua Spiritului.

Văpaia caldeilor, cea îngrozitoare, care Te închipuia pe Tine, ai oprit-o, prefăcând-o în rouă. Iar acum cu apă Te-ai îmbrăcat, surpând pe

vătămătorul vrăjmaș, cel tăinuit, care chema la calea cea lunecătoare.

Despărțindu-se Iordanul de demult, pe uscat a trecut poporul lui Israel, închipuindu-Te pe Tine, Cel preaputernic, Care treci acum, cu sârguire, făptura prin ape, către calea cea nesticată și mai bună.

Știm că Tu ai adus de demult în chip jalnic potopul cel atotnemicitor, spre pierderea a toate; o, de trei ori mărețe și uimitoare lucruri făcând! Iar acum ai înecat, Hristoase, păcatul, pentru milostivirea și mântuirea oamenilor.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Pe tinerii cei binecredincioși, care au intrat în cuptorul cel de foc, suflând Spiritul cel răcoritor, și coborârea dumnezeiescului înger i-a păzit. Deci, în văpaie răcoriți fiind, cu mulțumire cântau: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Ars-a cu apă capetele balaurului Cel ce a potolit văpaia cea înălțată a cuptorului în care erau tinerii cei binecredincioși. Negura cea grea,

care este din păcat, toată o spală cu roua Spiritului.

Canonul I

Cântarea VIII, glas 2

Irmos:

Taină minunată a arătat cuptorul Babilonului, care a izvorât rouă. Că în valurile sale vrea să primească Iordanul pe Focul cel netrupesc și să îngăduie pe Ziditorul, Cel ce Se botează cu trupul; pe Care Îl binecuvântează popoarele și Îl preaînălță întru toți vecii.

Leapădă orice temere, a zis Izbăvitorul Înaintemergătorului; pleacă-te Mie și vino la Mine ca la Hristos, că Acesta sunt din fire; supune-te poruncii Mele și Mă botează pe Mine, Cel ce Mă cobor. Pe Care Mă binecuvântează popoarele și Mă preaînălță întru toți vecii.

Cuvintele Stăpânului dacă le-a auzit Botezătorul, cutremurându-se, palma și-a întins. Dar atingându-se cu mâna de creștetul Ziditorului său, Cel ce vrea să Se boteze, a strigat: Sfințește-mă, că Tu ești Dumnezeuul meu, pe Care Te binecuvintează popoarele și Te preaînălță întru toți vecii.

A Treimii arătare în Iordan, s-a făcut; că însăși Firea mai presus de Dumnezeire, Tatăl, a

strigat: Acesta Ce Se botează este Fiul Meu Cel Iubit. Și Spiritul a venit la Cel asemenea; pe Care Îl binecuvintează popoarele și-L preaînaltă întru toți vecii.

Canonul II

Cântarea VIII, glas 2

Irmos:

Slobodă făptura se cunoaște și fii ai lumunii sunt cei ce mai înainte erau întunecați. Numai domnul întunericului suspină. Acum toată moștenirea neamurilor, ceea ce era mai înainte ticăloasă, cu osârdie să binecuvinteze pe Pricinuitorul.

Cei trei temători de Dumnezeu în foc fiind rourați, strălucind luminat întru întreitele sfințenii, au arătat în chip lămurit firea cea preaînaltă care a ars, cu amestecarea omenească în rouă, în chip dorit, toată înșelăciunea atotpierzătoare.

Să se îmbrace în alb toată firea pământească cea ridicată acum din cădere la ceruri, căci prin Cuvântul, prin Care toate se țin, spălată de greșelile cele dintâi în ape curgătoare, a scăpat de ele, curățindu-se în chip luminat.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-i și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Taină minunată a arătat cuptorul Babilonului, care a izvorât rouă. Că în valurile sale vrea să primească Iordanul pe Focul cel netrupesc și să îngăduie pe Ziditorul, Cel ce Se botează cu trupul; pe Care Îl binecuvântează popoarele și Îl preaînălță întru toți vecii.

Slobodă făptura se cunoaște și fii ai luminii sunt cei ce mai înainte erau întunecați. Numai domnul întunericii suspină. Acum toată moștenirea neamurilor, ceea ce era mai înainte ticăloasă, cu osârdie să binecuvinteze pe Pricinitorul.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Canonul I

Cântarea IX, glas 2

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât oștile cerești.

Irmosul - glasul 2

Nu se pricepe nicio limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce a cerut Botez de la Înaintemergătorul.*

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce a venit la Iordan să Se boteze.*

Troparul

Vino, Davide, cu Spiritul la cei luminați. Cântă acum: apropiați-vă de Dumnezeu cu credință, grăind: luminați-vă; că săracul acesta Adam, întru cădere, a strigat și l-a auzit pe el Domnul, venind la apele Iordanului, și pe cel stricat l-a înnoit.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Cel ce a fost mărturisit de glasul părintesc.*

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe Unul din Treime, Care Și-a plecat creștetul și Botez a primit.*

Troparul

Isaia grăiește: spălați-vă și vă curățiți; lăsați-vă viclesugurile dinaintea Domnului. Cei însetați

mergeți la Apa cea vie. Că Hristos stropește cu apă înnoitoare pe cei ce se apropie de Dânsul cu credință și botează cu Spirit spre viața cea neîmbătrânitoare.

Stih: Prorocule, vino la Mine, întinde-ți mâna și Mă botează degrabă.

Stih: Prorocule, lasă acum, și mă botează pe Mine, Cel ce voiesc, că am venit să plinesc toată dreptatea.

Troparul

Păziți suntem, credincioșilor, cu harul și cu pecetea. Că precum evreii scăpau de pierzătorul ungând pragurile cu sânge, așa și nouă această dumnezeiască prăznuire ne va fi baie de a doua naștere; din care vom vedea și Lumina cea neapusă a Treimii.

Canonul II

Cântarea IX, glas 2

Stih: Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât oștile cele cerești, pe preacurata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul, glas 2

O, minunile nașterii tale celei mai presus de minte, Mireasă preacurată, Maică binecuvântată, prin care dobândind desăvârșită mântuire, cântăm după vrednicie făcătoarei de bine, aducând ca dar cântare de mulțumire.

Stih: Astăzi, Stăpânul Își pleacă creștetul sub mâna Înaintemergătorului.

Stih: Astăzi, Ioan botează pe Stăpânul în apele Iordanului.

Stih: Astăzi, Stăpânul în ape îngroapă păcatul oamenilor.

Troparul

Știm că cele ce s-au arătat lui Moise în rug, aici prin uimitoare așezăminte s-au lucrat. Că precum Fecioara, care a purtat în sine Foc, născând pe Purtătorul de lumină, a fost păzită de Binefăcătorul nevătămată, așa au fost păzite și apele Iordanului, primindu-L pe El.

Stih: Astăzi, Stăpânul de sus este mărturisit Fiu iubit.

Stih: Astăzi, Stăpânul a venit să sfințească firea apelor.

Stih: Astăzi, Stăpânul, primește Botez din mâna Înaintemergătorului.

Troparul

Împărate fără de început, desăvârșind firea omenească, ai uns-o cu împărțășirea Spiritului și cu ape preacurate ai curățit-o și, puterea întune-

ricului cea înfumurată biruind, ai mutat-o acum la viața cea neîncetată.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Botezului Domnului, glas 2

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât oștile cerești.*

Nu se pricepe nicio limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința; că știi râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

*Stih: **M**ărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât oștile cele cerești, pe preacurata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.*

O, minunile nașterii tale celei mai presus de minte, Mireasă preacurată, Maică binecuvântată, prin care dobândind desăvârșită mântuire, cântăm după vrednicie făcătoarei de bine, aducând ca dar cântare de mulțumire.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Luminătoarea Praznicului

Arătat-u-S-a Mântuitorul, Harul și Adevărul, în apele Iordanului, și pe cei ce erau într-un întineric și în umbră dormeau, i-a luminat. Pentru că a venit și S-a arătat Lumina cea neapropiată.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătat-S-a Mântuitorul, Harul și Adevărul, în apele Iordanului, și pe cei ce erau întru întuneric și în umbră dormeau, i-a luminat. Pentru că a venit și S-a arătat Lumina cea neapropiată.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătat-S-a Mântuitorul, Harul și Adevărul, în apele Iordanului, și pe cei ce erau întru întuneric și în umbră dormeau, i-a luminat. Pentru că a venit și S-a arătat Lumina cea neapropiată.

La Laude

Stihirile de laudă ale Praznicului, glas 1

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între dânșii judecată scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Lumină din lumină a strălucit lumii Hristos, Mântuitorul nostru, Cel ce S-a arătat Dumnezeu. Acestuia popoarelor să ne închinăm.

Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Lumină din lumină a strălucit lumii Hristos, Mântuitorul nostru, Cel ce S-a arătat Dumnezeu. Acestuia popoarelor să ne închinăm.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cum Te vom cinsti după vrednicie Hristoase, noi robii, pe Tine, Stăpânul? Că pe noi toți în ape ne-ai înnoit.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Tu, Mântuitorul nostru, botezându-Te în Iordan, ai sfințit apele, sub palma slugii plecându-Te, și ai tămăduit patimile lumii. Mare este taina economiei Tale, Iubitorule de oameni, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Lumina cea adevărată S-a arătat și luminare tuturor se dăruiește. Se botează cu noi Hristos, Cel ce este mai presus de toată curăția. Pune sfințenie în apă și curățire sufletelor se face aceasta. Pământesc lucru este ceea ce se vede și mai presus de ceruri ceea ce se înțelege. Prin baie este mântuirea, prin apă Spiritul și prin afundare se face înălțarea noastră la Dumnezeu. Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Cel ce îmbracă cerul cu nori, Se îmbracă astăzi cu apele Iordanului, și Se curățește cu a mea curățire, Cel ce ridică păcatul lumii. Și de sus este mărturisit de către Spiritul, Cel de o ființă, a fi Fiu

Unul-Născut al Tatălui, Celui dintru înălțime. Către Care să strigăm: Cel ce Te-ai arătat și ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 6

Cu apele Iordanului Te-ai îmbrăcat, Mântuitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină. Și creștetul Ți-ai plecat Înaintemergătorului, Cel ce ai măsurat cerul cu palma, ca să întorci lumea de la înșelăciune, și să mântuiești sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glas 2

Astăzi Hristos a venit la Iordan să se boteze. Astăzi Ioan s-a atins de creștetul Stăpânului. Puterile cerești s-au înspăimântat, văzând taină preaminunată. Marea a văzut și a fugit; Iordanul văzând s-a întors înapoi; iar noi, cei ce ne-am luminat, strigăm: Mărire lui Dumnezeu, Celui ce S-a arătat și pe pământ a fost văzut și lumea a luminat.

***Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!***

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeu meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Praznicului, glas 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne,
închinarea Treimii s-a arătat. Că glasul Părintelui
a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și
Spiritul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea
cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase
Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție!

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile
cel Mare*

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații

sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Zia toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am

plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii,

care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, **de 3 ori**. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel care în Iordan, bine a voit a se boteza de la Ioan, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.